

det hele. Have de dem ikke, kunne de jo ikke laane dem ud.

S. Sørensen: Det er Betænkningens Nr. 266 jeg blot et Øjeblik vilde opholde mig ved. Det var en sand og rigtig Skildring, det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) gav af Fisseriforholdene paa Vestkysten, og jeg kan slutte mig til den. I Flugt med den skal jeg kun bemærke, at jeg ikke har noget imod, at der foretages Undersøgelser om, hvorledes der bedst kunde gøres noget derovre, for at Fisserne kunne komme til at virke under gunstigere Forhold. Jeg kunde vel derfor have sparet mig at tage Ordet, dersom ikke det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) havde givet mig Anledning dertil, idet han drog noget til Felts mod en Bevilling, som for nogle Aar siden er bleven givet. Det er ikke første Gang, at det ærede Medlem har haft noget imod den, jævnlig har han brugt Udtryk som: at de Penge vare kastede i Havet, og han brugte her Udtrykket: at de Penge ikke vare givne ud til Nytte. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kender vist ikke rigtig Forholdene derovre. Ja maaste kender han nok Fisseriets Forhold, men ikke Broderforholdet, nemlig Afvandingsforholdet, Forholdet ved Deltaet der ude. Det er uhyre Værdier, der her staa paa Spil i vaade regnsfulbe Somre, og hvis det ærede Medlem en Aften stod ude paa Tipperne, og saa de Hundreder, der ikke at sige Tusinder af Bæst, som her hentes af Befolkningen fra de omkringliggende Sogne, saa kunde det nok hænde, at det ærede Medlem ikke sagde, at de 60,000 Kr. vare anvendte uden Nytte. Jeg tillader mig tværtimod foreløbig at udtale, at de allerede have betalt sig, og saa kan man dog ikke sige, at de ere uden Nytte. I øvrigt skal jeg i denne Forbindelse nævne, at Forholdene ved selve det egentlige Fisserleje, som er derovre, nemlig Nymindegab, ere ogsaa blevne bedre, siden man fik denne foreløbige Gennemgravning. Jeg henholder mig imidlertid til, hvad den højtærede Indenrigsminister fremdrog, at det er jo ganske vist, at det ikke i Længden kan blive ved at gaa, som det gaar, men at der maa gøres noget, for at gøre Udløbet stabilt, dersom man skal beholde det. Dersom man ikke vil gaa til noget andet, dersom Undersøgelsens Resultat ikke gaar i en anden Retning, saa maa der gøres noget, og det helst lidt snart, for at gøre dette Forhold, som nu er skabt, stabilt. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem fra Ribe Amts 2den Valgkreds bemærkede, at under-

tiden flytter Udløbet sig og stadig Gyd paa; man behøver blot at kaste et Blik paa Kortet for at se det, disse Halvøer ovre paa Vestkysten ligne jo hinanden. Men Fisserne derovre have den Mening, at naar Løbet bliver gjort stabilt, saaledes at det ikke kan flytte sig, vilde det ogsaa altid være tilstrækkeligt til, at Fisserbaadene gaa ud og ind. Jeg vil kun nævne i denne Forbindelse, at i Øjeblikket — altsaa i Dag f. Eks. — ere Forholdene derovre meget tilfredsstillende, og det er mig bekendt, fordi jeg er personlig kendt derovre. Jeg tror ogsaa, at det er den højtærede Minister bekendt, at Fisserbefolkningen ved selve Fisserlejet vilde være tilfreds, naar den fik Løbet gjort stabilt. Jeg skal imidlertid slutte med, at jeg har ikke noget imod, at der foretages Undersøgelse om andre Udgravninger og andre Maader at ophjælpe Fisseriet paa.

Indenrigsministeren (Hørring): Ja, efter den Anledning, det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) har givet mig, skal jeg tage Vædringsforslaget under Nr. 318 om en Bevilling til Udstilling af Kvindearbejder tilbage, saaledes at jeg forbeholder mig at komme med det igen til tredje Behandling i en ny og forbedret Stikkelse, og jeg haaber saa, det kan blive vedtaget.

Formanden (Høgskro): Vædringsforslag under Nr. 318 paa Udvalgets Liste er saaledes taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

W. Dinesen: Under Finanslovens 1ste Behandling rettede jeg en Forespørgsel til den højtærede Minister om Havnen paa Anholt, som ligger i min Valgkreds. Paa Grund af Omstændighederne blev min Forespørgsel den Gang ikke besvaret, og jeg tillader mig derfor at fremkomme med den igen, idet jeg gør opmærksom paa, at det er Indenrigsministeren, der selv har vakt Forhaabningerne, idet han i den Retning i 1891—92 har udtalt, at „til de Foranstaltninger, der i første Række maatte blive Spørgsmaal om for at ophjælpe Fisseriet, hører utvivlsomt Anlægget af en Havn ved Anholt“. Jeg mener, at hvis disse Forhaabninger ikke skulle ske Skyldst, bør de vedkommende have det at vide og bør vide Grunden dertil. Jeg tillader mig derfor at gentage mit Spørgsmaal, idet jeg ikke skal trætte det høje Ting med at gentage, hvad jeg den Gang sagde, men henviser til